

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών Τομέας Τεχνολογίας Πληροφορικής και Υπολογιστών

Αλγόριθμοι και Πολυπλοκότητα

Διδάσκοντες: Α. Παγουρτζής, Δ. Φωτάκης, Δ. Σούλιου, Π. Γροντάς

3η Σειρά Γραπτών Ασκήσεων - Ημ/νία Παράδοσης 7/2/2023

Ασκηση 1: Υπολογισιμότητα (2 μον.)

Στο **Πρόβλημα Διοφαντικών Εξισώσεων** (γνωστό και ως '10ο πρόβλημα του Hilbert') δίνεται ως είσοδος μια πολυωνυμική εξίσωση με ακέραιους συντελεστές και πεπερασμένο αριθμό αγνώστων και ζητείται αν έχει ακέραιες λύσεις.

- (α) Περιγράψτε αλγόριθμο που ημιαποφασίζει το Πρόβλημα Διοφαντικών Εξισώσεων.
- (β) Περιγράψτε αναγωγή από το Πρόβλημα Διοφαντικών Εξισώσεων στο Πρόβλημα Τερματισμού.

Ασκηση 2: Πολυπλοκότητα - Αναγωγές (4 μον.)

Αποδείξτε τα παρακάτω:

- (α) Έστω μια κλάση πολυπλοκότητας \mathcal{C} . Αν ένα πρόβλημα Π είναι \mathcal{C} -πλήρες ως προς μια αναγωγή \leq_R τότε το συμπλήρωματικό πρόβλημα Π' είναι co \mathcal{C} -πλήρες ως προς την \leq_R .
- (β) Το πρόβλημα **Tautology** (δίνεται τύπος του προτασιακού λογισμού και ζητείται αν είναι ταυτολογία) είναι $\text{conP-}\pi\lambda$ ήρες (ως προς την αναγωγή πολυωνυμικού χρόνου \leq_P).
- (γ) Αν ένα πρόβλημα της κλάσης coNP είναι NP-πλήρες (ως προς την αναγωγή πολυωνυμικού χρόνου \leq_P) τότε NP = coNP.
- (δ) Το πρόβλημα **NAE3SAT** (Not-All-Equal 3-SAT: δίνεται ένας τύπος του προτασιακού λογισμού σε μορφή 3-SAT και ζητείται αν υπάρχει ανάθεση η οποία σε κάθε clause ικανοποιεί τουλάχιστον 1 και το πολύ 2 literals) είναι NP-πλήρες.
- (ε) Το πρόβλημα Επιλογής Αντιπροσώπων που ορίζεται παρακάτω είναι NP-πλήρες. Ορισμός προβλήματος: Δίνεται ένα σύνολο ατόμων U που διαμένουν σε μια περιοχή, και διάφορες κοινωνικές ομάδες (υποσύνολα του U) U_1,\ldots,U_r , όχι κατ'ανάγκη ξένες μεταξύ τους, καθώς και ένας ακέραιος αριθμός k. Κάθε ομάδα μπορεί να αντιπροσωπεύεται από οποιοδήποτε μέλος της. Στο τοπικό κοινοβούλιο μπορούν να συμμετέχουν k αντιπρόσωποι. Ζητείται εάν είναι δυνατόν να αντιπροσωπευθούν όλες οι ομάδες στο κοινοβούλιο, δηλαδή αν υπάρχει $R\subseteq U$, με $|R|\leq k$, τέτοιο ώστε $\forall i\leq r,U_i\cap R\neq\emptyset$.

Άσκηση 3: Προσεγγιστικοί Αλγόριθμοι - Vertex Cover (2 μον.)

Θεωρήστε τον παρακάτω αλγόριθμο προσέγγισης για το πρόβλημα Vertex Cover σε ένα γράφημα G(V,E), όπου κάθε κορυφή $v\in V$ έχει βάρος w(v)>0. Το ζητούμενο είναι να υπολογίσουμε ένα σύνολο κορυφών $C\subseteq V$, με ελάχιστο συνολικό βάρος, ώστε κάθε ακμή $e\in E$ να έχει τουλάχιστον ένα άκρο της στο C.

Να δείξετε ότι ο αλγόριθμος επιτυγχάνει λόγο προσέγγισης 2. Ειδικότερα, να δείξετε ότι για τα C και c(e), $e \in E$, στο τέλος του αλγορίθμου, ισχύουν τα εξής:

- 1. Το C καλύπτει όλες τις ακμές.
- 2. Το συνολικό βάρος του C είναι μικρότερο ή ίσο του $2\sum_{e\in E}c(e).$
- 3. Το συνολικό βάρος της βέλτιστης λύσης είναι μεγαλύτερο ή ίσο του $\sum_{e \in E} c(e)$.

Να βρείτε ακόμη ένα (όσο γίνεται απλούστερο) γράφημα όπου ο αλγόριθμος υπολογίζει ένα Vertex Cover με συνολικό βάρος διπλάσιο από αυτό της βέλτιστης λύσης.

```
Weighted Vertex Cover (G(V, E), w) C \leftarrow \emptyset; \forall v \in V, t(v) \leftarrow w(v); \forall e \in E, c(e) \leftarrow 0; while C denotes a substituting a substitution e = \{u, v\} mua a substitution a substitution \delta \leftarrow \min\{t(u), t(v)\}; \delta \leftarrow \min\{t(u), t(v)\}; \delta \leftarrow \min\{t(u), t(v)\}; \delta \leftarrow \min\{t(u), t(v)\}; \delta \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) = \delta; \delta \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) = \delta; \delta \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) = \delta; \delta \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) = t(v) \delta \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) = t(v) \delta \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) = t(v) \delta \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) \leftarrow t(v) \delta \leftarrow
```

Ασκηση 4: Πιθανοτικοί Αλγόριθμοι - Έλεγχος Ταξινόμησης (2 μον.)

Θεωρούμε ότι ένας πίνακας ακεραίων $A[1\dots n]$ είναι σχεδόν ταξινομημένος αν υπάρχουν το πολύ n/4 στοιχεία τα οποία αν διαγράψουμε, τα στοιχεία που απομένουν είναι ταξινομημένα. Για παράδειγμα, ο πίνακας [1,2,3,5,4,7,9,6,10,11,12,8] είναι σχεδόν ταξινομημένος, αφού η διαγραφή των στοιχείων 5,6, και 8 δίνει τον πίνακα [1,2,3,4,7,9,10,11,12], που είναι ταξινομημένος. Για απλότητα, υποθέτουμε στη συνέχεια ότι όλα τα στοιχεία του πίνακα A είναι διαφορετικά.

Στοχεύουμε στη διατύπωση ενός πιθανοτικού αλγόριθμου λογαριθμικού χρόνου που θα διακρίνει πίνακες που είναι (πλήρως) ταξινομημένοι από πίνακες που δεν είναι σχεδόν ταξινομημένοι 1 . Συγκεκριμένα, αν ο πίνακας 1 είναι πλήρως ταξινομημένος, ο αλγόριθμος θα αποφαίνεται πάντα (δηλ. με πιθανότητα 1) ότι ο 1 είναι σχεδόν ταξινομημένος. Αν ο πίνακας 1 δεν είναι σχεδόν ταξινομημένος, ο αλγόριθμος θα αποφαίνεται, με πιθανότητα τουλάχιστον 90%, ότι ο 1 δεν είναι σχεδόν ταξινομημένος.

- (α) Θεωρούμε τον αλγόριθμο που επιλέγει τυχαία (και ανεξάρτητα) k θέσεις a_1,\ldots,a_k του πίνακα A, και αποφαίνεται ότι ο A είναι σχεδόν ταξινομημένος αν για κάθε θέση a_i που έχει επιλεγεί, $A[a_i-1] \leq A[a_i] \leq A[a_i+1]$. Αν υπάρχει έστω μία θέση a_i που δεν ικανοποιεί αυτό το κριτήριο, ο αλγόριθμος αποφαίνεται ότι ο A δεν είναι σχεδόν ταξινομημένος. Να δώσετε παράδειγμα πίνακα με n στοιχεία όπου ο παραπάνω αλγόριθμος χρειάζεται να ελέγξει $\Omega(n)$ θέσεις ώστε η πιθανότητα λάθους να γίνει μικρότερη του 10%.
- (β) Υποθέτουμε ότι εφαρμόζουμε την παρακάτω εκδοχή της Δυαδικής Αναζήτησης σε έναν πίνακα A που μπορεί να μην είναι ταξινομημένος (με κίνδυνο φυσικά η αναζήτηση να αποτύχει, αν και το στοιχείο x υπάρχει στον A):

```
\begin{split} & \operatorname{BINARY-SEARCH}(A,x,\operatorname{low},\operatorname{up}) \\ & \quad \text{if low} = \operatorname{up \ then \ return \ low}; \\ & \quad \operatorname{else \ mid} \leftarrow \lceil (\operatorname{low} + \operatorname{up})/2 \rceil; \\ & \quad \operatorname{if} x < A[\operatorname{mid}] \ \operatorname{then \ return \ BINARY-SEARCH}(A,x,\operatorname{low},\operatorname{mid} - 1); \\ & \quad \operatorname{else \ return \ BINARY-SEARCH}(A,x,\operatorname{mid},\operatorname{up}); \end{split}
```

Έστω λοιπόν ότι για κάποιες τιμές x, y, η κλήση BINARY-SEARCH(A, x, 1, n) επιστρέφει τη θέση k και η κλήση BINARY-SEARCH(A, y, 1, n) επιστρέφει τη θέση ℓ . Να δείξετε ότι αν $k < \ell$, τότε x < y.

(γ) Θεωρούμε τώρα τον αλγόριθμο που επιλέγει τυχαία (και ανεξάρτητα) k θέσεις a_1, \ldots, a_k του πίνακα A, και αποφαίνεται ότι ο πίνακας A είναι σχεδόν ταξινομημένος αν για κάθε θέση a_i που έχει επιλεγεί, ισχύει ότι

¹ Εκ πρώτης όψης, αυτό είναι ένας φιλόδοξος στόχος. Οποιοσδήποτε ντετερμινιστικός αλγόριθμος για αυτό το πρόβλημα πρέπει να έχει τουλάχιστον γραμμικό χρόνο εκτέλεσης, αφού θα πρέπει να διαβάσει τουλάχιστον 3n/4 από τα στοιχεία του πίνακα A.

 $a_i={\rm BINARY-SEARCH}(A,A[a_i],1,n).$ Αν υπάρχει έστω μία θέση a_i που δεν ικανοποιεί αυτό το κριτήριο, ο αλγόριθμος αποφαίνεται ότι ο πίνακας A δεν είναι σχεδόν ταξινομημένος. Χρησιμοποιώντας το (β) , να δείξετε ότι για κάθε πίνακα A με n θέσεις, αρκεί ο αλγόριθμος να ελέγξει O(1) θέσεις, ώστε η πιθανότητα λάθους να γίνει μικρότερη του 10%.